

عنوان مقاله:

رابطه بین انواع تدریس معماری در دروس عملی و میزان یادگیری دانشجویان از طریق آموزش مجازی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی پیشرفت های اخیر در مهندسی، نوآوری و تکنولوژی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سحر صلاحی - دانشجوی دکتری معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز، ایران-

محمد پروا - دکتری تخصصی، استادیار و عضو هیئت علمی گروه معماری-واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی شیراز، فارس، ایران:

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی رابطه بین روش تدریس اساتید و یادگیری دانشجو در دروس عملی رشته معماری در مقایسه، کلاس های حضوری و مجازی می باشد. پژوهش حاضر یک روش کیفی همراه با تحلیل و توصیف می باشد. پاسخگویان اساتید دانشگاه آزاد شیراز می باشند که پرسش نامه های محقق ساخت از طریق مجازی پخش گردید. نتایج حاصل از آزمون فرضیه های مطرح شده با استفاده از آمار استنباطی سنجیده و با استفاده از آزمون تی تست همبسته، می باشد. به منظور دروس عملی در رشته معماری در بخش نحوه مدیریت کلاس، در دروس مجازی نظر اساتید بر توان کم کنترل دانشجو و و خستگی و رعایت عدل و انصاف در بین دانشجویان می باشد و در قسمت روش تدریس، کمبود روش های تدریس و فعالیت کم دانشجویان بزرگ ترین مشکل بوده است. اما در مقابل در نحوه آزمون و ارزیابی دروس عملی اساتید بهتر می توانند عمل کنند. میزان خستگی در اساتید در کلاس حضوری و مجازی مساوی می باشد. مولفه های اصلی به علت برآیند موارد گفته شده در کلاس های مجازی از اهمیت و برتری بیشتری برخوردار هستند اما زمانی که تمام موارد سنجیده می شود، به تفاوت های اصلی و توانایی هر یک از کلاس های حضوری و مجازی پی برده می شود.

کلمات کلیدی:

تدریس معماری، دروس عملی، آموزش حضوری، آموزش مجازی، یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1465591>

